

Ny model for udbyttebeskatning

På baggrund af sagen om formodet svindel med refusion af udbytteskat for ca. 12,3 mia. kr. blev der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, som skulle komme med forslag til, hvordan udbyttebeskatningen kan håndteres fremadrettet. Den tværministerielle arbejdsgruppe har nu afrapporteret. Rapporten beskriver i alt fire modeller, herunder en model udarbejdet af Finans Danmark, som afspejler forskellige principielle løsningsmodeller for den fremtidige håndtering af udbyttebeskatning af udenlandske aktionærer.

Regeringens forslag til fremtidig model

Regeringen foreslår en ny nettoindeholdelsesmodel for udbytteskat vedr. børsnoterede aktier, der indeholder centrale elementer fra rapportens model I og II.

Den foreslåede nettoindeholdelsesmodel vurderes at give et tilstrækkeligt grundlag for, at skattemyndigheden kan udføre den nødvendige kontrol og dermed imødegå fremtidig svindel med udbytteskat. Samtidig tilgodeses investorerne og branchens behov for en smidig og administrerbar løsning.

Modellen bygger alene på nettoindeholdelse og giver ikke adgang til refusion. Nettoindeholdelse betyder, at den type af svindel med refusionsansøgninger, der blev afsløret i forbindelse med udbyttesagen, ikke kan forekomme.

Modellen i hovedtræk

Det er en grundlæggende præmis, at det sikres, at det er den skattemæssigt retmæssige ejer af udbyttet, der beskattes, således at beskatningen sker med den korrekte skattesats. Hvis denne præmis ikke fastholdes, vil der være mulighed for – fx via aktielån – at spekulere i at flytte ejerskabet for at nedsætte eller undgå dansk udbytteskat. Det skattemæssigt retmæssige ejerbegreb er en internationalt vedtaget standard, som bl.a. anvendes som kriterium ved fordelingen af beskatningen af udbytter i dobbeltbeskatningsoverenskomster.

En udbytteskatteordning baseret på refusion indebærer en risiko for, at der refunderes større beløb, end der har været indeholdt i udbytteskat. Derfor er det valgt, at udbyttebeskatningen i stedet skal ske ved nettoindeholdelse af den endelige udbytteskat i forbindelse med udbetalingen af udbyttet. Det vil alt andet lige indebære en administrativ lettelse både for aktionæren og for skattemyndigheden, idet refusion dermed overflødiggøres.

Modellen indebærer samtidig, at den korrekte skat afregnes væsentligt hurtigere, end det er tilfældet i dag.

Der er grundlæggende to centrale elementer fra rapportens model I og II, der indgår i den foreslåede nettoindeholdelsesmodel, og som på den ene side er afgørende for, at skattemyndigheden kan udføre den nødvendige kontrol, og som på den anden side tilgodeser udenlandske investorer og den eksisterende struktur i den finansielle sektor:

1. *Oplysninger om den enkelte aktionær tilgår skattemyndigheden inden nettoindeholdelsen.* Eftersom skattemyndigheden ikke kan udføre kontrol i alle sager, er det nødvendigt, at skattemyndigheden kan målrette kontrollen ud fra en vurdering af væsentlighed og risiko. Det kræver et datagrundlag, der er tilgængeligt, inden nettoindeholdelsen foretages. Den foreslåede nettoindeholdelsesmodel indebærer, at oplysninger om den enkelte aktionær, fx hvilken juridisk enhed der ejer aktierne, og hvor aktionæren er skattemæssigt hjemmehørende, er til stede forud for selve nettoindeholdelsen (i databaseform) i VP. Dermed har skattemyndigheden et udsøgningsgrundlag, som kan målrette og medvirke til en øget sikkerhed i kontrollen, og som samtidig kan have en præventiv effekt. Selve dokumentationen for de pågældende oplysninger forudsættes at blive opbevaret i den sidste bank i kæden (der har den endelige aktionær som kunde) og skal alene kunne fremsendes på anmodning fra SKAT i de sager, som udtages til kontrol.
2. *Mulighed for nettoindeholdelse på aktiebeholdninger i omnibus- og nomineepoter.* Omnibus- og nomineepoter (fællesdepoter) benyttes ofte af udenlandske aktionærer. Det har været et vigtigt holdepunkt for den finansielle sektor, at brugen af omnibusdepoter ikke forhindres ved den fremtidige model for håndtering af udbyttebeskatningen. I den foreslåede nettoindeholdelsesmodel vil det være muligt at opnå nettoindeholdelse, selvom aktionæren er registreret i et omnibusdepot. De kontoførende institutter vil oprette såkaldte ratepools, hvor udenlandske aktionærer placeres i omnibusdepoter i VP, som er karakteriseret ved en bestemt skatteprocent (0, 10, 15, 22, 27 pct. osv.). Depotinddelingen i VP foretages af de danske kontoførende institutter, baseret på viden om den enkelte aktionærs identitet og skatteprocent.

Da modellen giver mulighed for at have omnibus- og nomineepoter, vurderes det, at modellen er forenelig med forordningen om værdipapircentraler (CSD-forordningen).

Det er endvidere en præmis for modellen, at i de sager, som skattemyndigheden udtager til kontrol, skal de kontoførende institutter på anmodning kunne fremskaffe den fornødne underliggende dokumentation inden for en relativt kort tidsfrist – som udgangspunkt 14 dage. Dette giver skattemyndigheden mulighed for at kunne tilbageholde udbytteskatten, som maksimalt skal betales, mens oplysningerne kontrolleres, således at udbytteskatten først udbetales til aktionæren, når der er sikkerhed for, at nettoindeholdelsen sker med den korrekte sats. Det mindsker risikoen for, at skattemyndigheden skal inddrive for lidt indeholdt udbytteskat i udlandet.

Det er vurderingen, at et nettoindeholdelsesprincip baseret på fremsendelse af oplysninger om den enkelte aktionær vil indebære færre administrative byrder for aktionærer og pengeinstitutter end den gældende refusionsbaserede løsning, samt mindre risiko for svindel og mindre kontrolbehov for skattemyndigheden. Der er således ikke tale om, at de samlede krav til dokumentation ændres væsentligt, men de primære oplysninger fra den underliggende dokumentation skal foreligge *før* udbyttebetalingen, hvor selve dokumentationen efter gældende regler først skal foreligge *efter* udbytteudbetalingen (i forbindelse med refusion).

Den foreslåede model er en afvejning mellem på den ene side risikoen for svindel og fejludbetalinger og på den anden side hensynet til administrative byrder mv., herunder de administrative omkostninger for udenlandske investorer og dermed interessen for at placere porteføljeinvesteringer i Danmark. Den foreslåede nettoindeholdelsesmodel kan – ligesom det heller ikke er tilfældet for de fire modeller i arbejdsgruppens rapport - dog ikke fuldt ud forhindre, at der fortsat kan foretages aktielån med henblik på uretmæssigt at få nedbragt udbytteskatten.

For aktiehandler, der sker tæt på udbyttetidspunktet, kan der ligge en udfordring i at få sikret, at grundlaget for nettoindeholdelse er fuldt opdateret inden udbyttekørslen. For store institutionelle investorer, der allerede er registreret, vil dette være uproblematisk.

Den endelige udformning af den foreslåede nettoindeholdelsesmodel udestår og kræver yderligere konkretisering. Her kan bl.a. nævnes en eventuel korrektionsmulighed for aktiehandler, som sker tæt på udbyttetidspunktet (hvor oplysningsgrundlaget for nettoindeholdelse kan være mangelfuldt), samt stillingtagen til situationer med aktielån. Skatteministeriet vil inddrage den finansielle sektor i det videre arbejde med at fastlægge den endelige model. Modellen vil kræve ændret lovgivning samt nye processer. Dette vil tage tid, og indtil der foreligger en fuldt implementeret løsningsmodel, vil der være en periode, som kræver en ekstraordinær ressourceanvendelse for skattemyndigheden.